

покажимо, ако не приѣмнеме воля-та му, ако не го любиме! Все-те неща отъ него намъ дохождатъ. Нему убо треба да посвѣщаваме все-те наши чувствованія, и всички-та наша любовь.

ПОВѢСТЬ.

У. Дѣца мои! за да направя да си починете отъ много-то вниманіе ще Ви прикажа нѣкои си повѣсти.

Сиромашкото дѣте кое-то ся учи
книга.

Едно дѣте на много сиромашки родители желаше да ся научи книга, и да ся яви человекъ на свѣта; учителите понеже видѣха ревността му, и узнаха обхожденіе-то му, пріяха го въ училище-то, съ мало хлѣбъ, и съ него ся хранаше до вечерь-та.

Понеже три часа ся минуваха отъ сутренный му урокъ до пладненный, за да не загубява това время, не напуцаше, но ся оттеглюваше, и си приговаряше (прсчиташе си).

Единъ отъ учителя-те го виде много пути. рече му; що чинешъ? дѣте-то го бѣ срамъ да отговори, и не смѣше да изяви состояніе-то и сиромашество-то на свои-те родители; учитель-атъ обаче стори средство и направи го да исповѣда.

Добрий оный учитель понеже узна бѣдность-та му и желаніе-то му, возлюби го, и направи да му ся опредѣли годишна заплата отъ царицна-та.